

OVV ČSSD Praha 8 informuje

Interní zpravodaj obvodní organizace ČSSD Praha 8

Vydává OVV ČSSD Praha 8, Náhorní 6, Praha 8, pro interní potřebu členů obvodní organizace. Kontaktní email ovv.praha8@socdem.cz. Nešlo redakční ani jazykovou úpravou.

Třetí číslo, ročník I.

Duben 2005

XXXII. SJEZD

Nově zvolené vedení ČSSD

Uvnitř tohoto vydání:

Volební výsledky	2
Zpráva stat. místo- předsedy	2
Diskusní příspěvek Miloše Zemana	5
Usnesení XXXII. Sjezdu	7
Rezoluce k sociální- mu státu	9

Stanislav Gross
Předseda

Bohuslav Sobotka
Statutární místopředseda

Martin Starec
Místopředseda
pro řízení

Jiří Paroubek
Místopředseda

Jana Vaňhová
Místopředsedkyně

Petr Vícha
Místopředseda

Volební výsledky

Na XXXII. sjezdu ČSSD byl zvolen Stanislav Gross **předsedou sociální demokracie**. Porazil svého protikandidáta Zdeňka Škromacha v poměru 291:203 hlasů, tj. 52,7:36,7%. Bylo vydáno 552 hlasovacích lístků. Všechny byly odevzdány. 26 odevzdaných hlasovacích lístků bylo neplatných. 32 delegátů sjezdu se nevyjádřilo pro žádného kandidáta.

Na XXXII. sjezdu ČSSD byl s počtem 360 hlasů zvolen **předsedou ÚKK** Vilém Buriánek. Josef Hübl, který se také ucházel o pozici předsedy ÚKK, dostal 125 hlasů. Z 537 vydaných a odevzdaných hlasovacích lístků bylo 16 neplatných.

Na XXXII. sjezdu ČSSD byl ve druhém kole do funkce **prvního místopředsedy** zvolen Bohuslav Sobotka. Obdržel 274 hlasů (50,8 %), jeho protikandidát Zdeněk Škromach získal 253 hlasů (46,9 %). Bylo vydáno 539 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 536 hlasovacích lístků, z toho 9 bylo neplatných.

Na XXXII. sjezdu ČSSD byl znovu zvolen **místopředsedou pro řízení sociální demokracie** Martin Starec. Svůj hlas mu dalo 279 (54 %) delegátů sjezdu. Bylo vydáno 511 hlasovacích lístků, z toho 505 bylo odevzdáno a 21 bylo neplatných. Na tuto pozici byl jediným kandidátem.

Volba místopředsedů ČSSD

Bylo vydáno 519 hlasovacích lístků, odevzdáno 519 hlasovacích lístků, neplatných bylo 23 lístků.

Kandidát	Hlasy (procenta)	Poznámka
Petra Buzková	72 (13,8%)	nezvolena
Jaroslav Foldyna	162 (31,7%)	nezvolen
Alena Gajdůšková	112 (21,5%)	postupuje do 2. kola
Jan Kavan	137 (26,3%)	nezvolen
Hana Orgoníková	33 (6,1%)	nezvolena
Jakub Páník	84 (16,1%)	nezvolen
Jiří Paroubek	273 (52,6%)	zvolen
Jana Vaňhová	237 (45,6%)	postupuje do 2. kola
Petr Vícha	286 (55,1%)	zvolen

Ve druhém kole voleb byla **místopředsedkyní ČSSD** zvolena Jana Vaňhová, která obdržela 256 hlasů (61 %). Její protikandidátka Alena Gajdůšková získala 129 hlasů.

Zpráva statutárního místopředsedy

Vážené přítelkyně, vážení přátelé, dámy a pánové,

dovolte mi, abych začal tím, že bych chtěl poděkovat všem sociálním demokratům, jak těm, kteří jsou přítomni, tak i těm, kteří nejsou na tomto sjezdu za práci, kterou odvedli v uplynulém období jak pro sociální demokracii, tak i pro Českou republiku. Tak jak tady byly připomínky při schvalování programu, já jasně říkám, že nehodlám tady číst písemnou zprávu, kterou jsem předložil, ani tu o činnosti Ústředního výkonného výboru, ani tu základní politickou. A nechci se ani příliš věnovat minulosti, přestože na minulost, po mém soudu, můžeme být hrdí, přes řadu problémů, o kterých tady nepochybně budeme diskutovat. Považuji za nutné ale v tuto chvíli začít tím, co by se dalo nazvat skládáním vládních účtů, protože Česká strana sociálně demokratická nese odpovědnost za vládu v České republice již poměrně dlouhou dobu a nepochybně sjezd sociální demokracie je jedním z míst, kde k takovému skládání účtů musí dojít. Já jsem přesvědčený, že jestli existuje nějaká opravdu dobrá výkladní skříň sociální demokracie, tak jsou to, přátelé, výsledky vládnutí sociálně demokratických vlád. Protože byla to sociální demokracie, která v roce 1998 přebírala zemi v době ekonomické krize a je to dnes opět sociální demokracie, která vede Českou republiku v období ekonomické prosperity. Česká republika dosáhla v loňském roce nejlepších makroekonomických ukazatelů od roku 1989. V loňském roce, vážení přátelé, česká ekonomika rostla nejrychleji za posledních 8 let a struktura tohoto růstu, vážení přátelé, byla nejzdravější od vzniku samostatné České republiky po rozdělení federace. Růst je silný

a stabilní, poprvé, pokud jde o jeho strukturu, tak ten základ je naprosto optimální, protože se opírá především o investice, nikoliv o konečnou spotřebu. Klesla dokonce i spotřeba vlády, za kterou jsme byli v minulosti hodně kritizováni. A pokud jde o další pilíř tohoto růstu, kterým je export, tak má velmi dynamický vývoj, a z ekonomiky ČR se postupně stává vývozní ekonomika, což ještě před pár lety bylo naprosto nemyslitelné. Inflation v České republice je nízká a kupní síla české koruny výrazně posiluje a i přesto nedochází k poklesu hrubého domácího produktu či exportu. Produktivita práce, vážení přátelé, roste rychleji než mzdy, a co je pro sociální demokracii podstatné, mzdy rostou rychleji nežli inflace, což vede k mírnému, ale přesto zřetelnému růstu, příjmů našich domácností. A jen tak mimochodem, když jsme v roce 1998 přicházeli k vládní odpovědnosti, tak průměrná mzda v České republice byla něco kolem 12 tisíc korun, zatímco v této době již vysoce přesáhla 18 tisíc korun měsíčně, a to při poměrně nízké inflaci za období všech tří demokratických vlád. Pokud jde o příliv zahraničních investic, Česká republika se z Popelky stala šampiónem. V tomto směru předháníme všechny naše sousedy a co je podstatné, tento příliv pokračuje, to znamená, že máme zaděláno na dobré výsledky i v budoucím období. Dobré výsledky jak v růstu ekonomiky, tak i v oblasti exportu. Vládní rozpočtová politika a reforma veřejných financí, ať si opozice říká co chce, ať si média vysvětlují veřejnosti co chtějí, je úspěšná, přátelé. Česká republika v loňském roce poprvé dosáhla splnění všech kritérií pro to, aby mohla Česká republika přistoupit k jednotné evropské měně. Dlouhou dobu jsme slyšali řeči o tom, že sociální demokraté zadlužují zemi,

výsledky hospodaření za rok 2004 dávají jasně za pravdu, že tomu tak není, poprvé jsme dosáhli tříprocentního deficitu vůči hrubému domácímu produktu a poprvé jako jediná z okolních nových zemí Evropské unie jsme dosáhli vedle těch ostatních kritérií k NATO, abychom mohli být považováni za nejuspěšnější ekonomiku v nových členských zemích v Evropské unii. Snižujeme daně firmám, a to není z důvodu, že bychom chtěli dělat něco pro firmy, je to promyšlená práce, která směřuje právě k podpoře růstu a k podpoře zaměstnanosti. A opět můžeme slyšet, že sociální demokraté pouze jenom zvyšují daně. Není to pravda, přátelé, za poslední tři roky efektivní míra zdanění u českých firem klesla o jednu třetinu. Takový pokles daňového zatížení firem právě kvůli růstu ekonomiky a kvůli podpoře zaměstnanosti nikdy v minulosti české firmy nezažily. A zastavil se růst zadlužování vlády. To je také podstatné. V loňském roce dokonce mírně klesl celkový dluh vlády. Klesl na 37,4 % hrubého domácího produktu, což řadí Českou republiku k nejméně zadluženým zemím v Evropské unii. Přátelé, ať se to komu líbí nebo nelíbí, tak Česká republika je v roli šampióna. Česká republika prožívá dobré období a nepříjde-li nějaký „modrý“ experiment, tak máme dobrý základ na to, aby v budoucnu, v těch nadcházejících letech, období prosperity pokračovalo. A není důvod pro tradiční český skepticismus. A můžeme být na výsledky českého národního hospodářství právem hrdí. Otázkou ovšem je, jestli někdy nezapomínáme na jednu záležitost, a to je politický smysl naší práce. Protože my nevládneme a neděláme všechna opatření, která mají ty výsledky, které jste tady mohli vidět, tak je přeci neděláme kvůli dobrým statistikám, my neděláme tato opatření kvůli mezinárodnímu měnovému fondu či světové bance, a neděláme tato opatření ani kvůli pochvale na Ekofinu či Evropské radě. A dokonce neděláme tato opatření ani kvůli tomu, abychom přijali euro, přestože je to meta, kam sociální demokraté v České republice Českou republiku vedou. Nesmíme zaměřovat prostředky za cíle, a možná, že se nám to někdy stává v té každodenní politické praxi, protože co je cílem sociální demokracie? Naším cílem musí být to, aby úspěchy, kterých jsme dosáhli v oblasti hospodářské politiky, více pocítili lidé v České republice, a myslím si, že je strašně důležité, abychom si položili jednu otázku. A to je to, zda naši potenciální voliči jsou mezi vítězi ekonomické transformace po roce 1989 a dokonce jestli jsou vítězi celým tím vývojem za posledních patnáct let a možná i za posledních sedm let. A pokud jsou vítězem objektivně, tak je otázka, jestli se jím cítí subjektivně. Myslím si, že pod tím tlakem reklamy, zvyšujícího se rozdílu mezi bohatými a chudými, někdy těžkopádné spravedlnosti, značných nejistot, které dnes svět přivádí, takže ta odpověď by nebyla úplně kladná. A myslím si, že v odpovědi na tuto otázku musíme také hledat odpověď na otázku, proč, když všechny měřitelné údaje o výsledku sociálně demokratických vlád jsou takto úspěšné, tak proč se to odráží v našich preferencích jen tak, že máme 14 procentní podporu? V roce 1998 jsme přicházeli jako sociální demokraté k pomyslnému společenskému stolu, který byl prakticky vyjedený. Tento stůl vyjedli nebo ho dovolili vyjít pánové Kožený, Macek, Tlustý, Stehlík, Říman, Železný a řada dalších. A dneska na nás, přátelé, po období tří sociálně demokratických vlád, které tento stůl opět zaplnily, tak teď na nás zase křičí, abychom odešli a abychom k tomuto stolu pustili opět experty, kteří u něj už jednou byli a chtějí opět ukázat, co umí. Já říkám, přátelé, že to rozhodně nechci udělat a rozhodně to neudělám. A myslím si, že to sociální demokracie nechce udělat ani náhodou, protože jsme nesplnili ještě jeden podstatný cíl. A to je cíl, abychom k tomuto stolu pozvali občany České republiky, všechny ty poctivé lidi, kteří pracují, kteří žijí z průměrných příjmů, kteří se zatím necítí jako ti, kteří by z těch ekonomických výsledků celé společnosti měli takový profit, že by se to významným způsobem odrazilo v jejich životním stylu.

ODS by k tomuto stolu pozvala opět jenom určitou

část vyvolených, tito vyvolení by tento stůl opět rozebrali a pak by zase zmizeli někde na Bahamách. A opět by musel přijít někdo, kdo jinou politikou tento stůl začne zaplňovat. A já chci říci zcela jasně, vážení přátelé, že odmítám jakékoliv řeči o tom, že sociální demokraté neumí hospodařit a umí jenom rozdávat. A nechci toto již nikdy slyšet. A pokud to někdo bude říkat, tak lže, jako když Mladá fronta tiskne.

Musíme si dobře uvědomit, vážení přátelé, co je naším hlavním úkolem. A co je naší hlavní povinností. Povinností, před kterou nemůžeme utéct a které se vyhnout, po mém soudu, také nemůžeme. Úkol, který před námi stojí a pro který musíme udělat opravdu úplně všechno, co je v našich silách, protože když ho nevládneme, tak jsem přesvědčený, že přijde katastrofa nejen pro sociální demokracii; my se z toho vyhrabeme zvládlí jsme horší situaci v historii; ale přijde katastrofa pro Českou republiku a pro občany České republiky. Tímto úkolem, který když nevládneme, tak bude mít následky, o kterých hovořím, je snaha, respektive povinnost, zabránit Občanské demokratické straně, aby se opět ujala vlády v České republice. ODS již jednou vytunelovala Českou republiku a připravuje tento proces podruhé a myslím si, že při jejich politice, která směřuje ve prospěch horních 10 %, je naší povinností se tomuto snažit zabránit a zájmům, které reprezentují, postavit zájmy normálních lidí, kteří se snaží žít sice obyčejný, ale poctivý život. ODS totiž směřuje k postupnému rozložení sociálního státu, rozložení sociálních systémů a jsem přesvědčený, že i k postupnému demontování základních funkcí státu. A recepty, které ODS předvádí, povedou, a o tom jsem hluboce přesvědčen, ke zblácknutí velké části české veřejnosti. A tento zápas, pokud nevládneme, tak nám to tato veřejnost, vážení přátelé, bude po mém soudu, po právu vyčítat.

Protože, co jiného nežli postupný pokus o takovéto zbláckování české veřejnosti, jsou recepty, se kterými přichází ODS? Co jiného, než věci o kterých hovořím, je návrh na zprivatizování základní sociální sítě, domovů důchodců, ústavů pečovatelské služby, nemocnic, než snaha o dosažení zisků na úkor sociálně potřebných. Co jiného je rovná daň a rovná sociální dávka než demontáž standardních sociálních systémů? A co jiného než vážný pokles životní úrovně přinese 15 a dnes již hovoří o 18% rovné dani z přidaných hodnot, když všichni víme, jak vypadá spotřební koš průměrné domácnosti, která žije třeba z tří až čtyřnásobku průměrných mezd v ČR. Co jiného než pokus o zblácknutí důchodců v ČR je návrh ODS na rovný důchod ve výši 3500 Kč? Co jiného než zhoršení zdravotní péče přinese návrh ODS na to, aby se zúžila solidarita zdravotnictví a poskytovala se pouze pro základní a neodkladnou péči. Co jiného než zásadní ohrožení hodnoty lidského a sociálního kapitálu naší země je teze ODS, že vzdělání je soukromou věcí občana a jediným regulátorem je nabídka a poptávka.

A co jiného, vážení přátelé, než ohrožení naší prosperity, je návrh ODS na zrušení investičních pobídek, které sociální demokraté zavedli a které se staly jedním z pilířů hospodářské prosperity ČR.

Přátelé přístup ODS je přístup lovce ke kořisti. Je to přístup ODS ke státu, je to přístup ODS ke společnosti a takový přístup má ODS také ke vztahu mezi slabším a silnějším. A já jsem přesvědčen, že takovému přístupu musí sociální demokracie v České republice zabránit.

Dámy a pánové, Evropa je naším domovem. A Evropská unie je nástrojem, jak obstát v dnešním složitém světě. Je to nástroj pro prosperitu, bezpečí, jistotu a ochranu našich hodnot a mimochodem mezi těmi hodnotami, které EU ochraňuje, je i rovnost a solidarita.

Dámy a pánové, ODS nám chce tento nástroj vzít a to bychom si měli všichni uvědomit. Protože co jiného je přístup ODS k Evropské integraci a k její nové dimenzi, která se promítá v dnešním návrhu Euroústavy. ODS se řídí rčením, že je lepší být prvním v provincii nežli druhým v Římě. Ale já si myslím, že toto je velmi krátkozraké a pro ČR škodlivé a chtěl bych v tuto chvíli vyzvat ODS, aby přehodnotila svůj přístup k evropské integraci a přehodnotila svůj přístup k Evropské ústavní smlouvě. Myslím si, že je daleko lepší, abychom všichni společně ten Řím dobyli, abychom se pokusili čerpat z hodnot a možností, které poskytuje a abychom, s větším sebevědomím, na které máme, obstáli v tom, čemu se říká dnes evropská integrace. Jsem přesvědčený, že náš lid a naše země na to, abychom v tomto obstáli a abychom měli větší sebevědomí, má a je zapotřebí, aby politická reprezentace v tomto směru dokázala dát jasný směr. Sociální demokracie ho dává, ODS ho nedává v tuto chvíli a mlží ve svém konečném přístupu k takovým projektům, jako je evropská ústavní smlouva, ale také jako je rozšiřování evropské měnové unie a řada dalších věcí, které jsou s tím spojeny.

Vážený přítel, tyto věci jsou příliš vážné na to, abychom v tuto chvíli mohli říci, odejdeme do opozice. Myslím si, že sociální demokracie, právě kvůli těmto věcem, nemá právo odejít do opozice a já udělám vše proto, aby k takovému odchodu do opozice nedošlo.

Myslím si, že naším základním úkolem v tuto chvíli je získat takovou politickou kapacitu, abychom dokázali porazit ODS a abychom zabránili vzniku koalice ODS – KDU-ČSL, která by měla ve sněmovně většinu. A k tomu, abychom obstáli, jsou rozhodující dvě veličiny. První je čas a druhá jsou témata. Přátelé, čas k takovému střetnutí není v tento okamžik, ten přijde v okamžiku řádného termínu voleb do PS. A pokud jde o téma, tak tím není spor mezi Grosselem a Kalouskem, tímto bodem, touto konfrontací, musí být konfrontace mezi programem sociální demokracie a programem ODS. A musíme umět lidem jasně říci, co konkrétně pro každého z nich bude znamenat program sociální demokracie a program ODS, co to bude znamenat pro konkrétní sociální skupiny. To bude vyžadovat práci, rozbor, konfrontaci na konkrétních číslech, datech, faktech. Ale jsem přesvědčen, že pokud k tomu určitý čas mít budeme, tak v této konfrontaci obstojíme a máme šanci rehabilitovat velmi podstatně sociální demokracii v očích české veřejnosti.

Musíme bojovat proti ohlupování lidí a zastírání skutečnosti, což poměrně mistrně dělají některá česká média. Musíme být mnohem ofenzivnější a přesvědčivě vysvětlovat všechny věci, které děláme, včetně reformních věcí v oblasti stabilizace veřejných financí a některých reformních věcí v některých oblastech sociálních systémů. A musíme také skončit s nečitelností a nejednotností. A v tomto směru od tohoto sjezdu očekávám jasná rozhodnutí, aby tyto věci byly již pro sociální demokracii charakteristické pouze v minulosti.

Vážený přítel, na tomto sjezdu budeme také projednávat náš základní program, program, který se stane východiskem pro volební program sociální demokracie, se kterým půjde do příštích voleb do poslanecké sněmovny. Vytýčuje jakýsi nový obzor pro ČR a myslím si, že je jedním z klíčových bodů tohoto sjezdu. Návrh našeho programu je dobrý, realistický a odpovídá dnešní době. Jsem přesvědčen, že tento program může být naším jakýmsi srpem a nezpochybnitelné výsledky tří sociálně demokratických vlád kladivem, se kterým jsme schopni obstát v zápase s našimi politickými soupeři.

Nyní mi dovozte, abych řekl několik slov k našemu koaličnímu partnerovi. Mám na mysli české lidovce. Víím, že

mnoho z vás jich máte plné zuby, a musím říci, že vám rozumím a musím říci, že bych o tom mohl vyprávět. Myslím, že se na to musíme podívat trochu z nadhledu. Víím, že řada z vás sdílí stejnou charakteristiku českých lidovců, jak ji kdysi vyjádřil Čapek, když napsal, že jsou charakterističtí tím, trochu pomoci, trochu škodit, to se může vždycky hodit.

Přestože tato charakteristika se může někomu zdát, že překonává věky, tak je zapotřebí se zamyslet nad strategickou hodnotou možného budoucího spojení mezi sociálními demokraty a křesťanskými demokraty v ČR a snažit se na ty věci dívat s chladnou hlavou. A myslím si, že bychom neměli úplně jednomyslně šanci pro spojení dnes i v budoucnu zahazovat. Chtěl bych vám říci, že se snažím s takto chladnou hlavou postupovat a nemám v tuto chvíli v úmyslu vyhazovat lidovecké ministry z vlády ČR. Myslím, že msta není dobrý motiv a já jsem si v posledních týdnech vzpomněl na jedno staré čínské přísloví, které říká: když začneš myslet na mstu, vykopej dva hroby. A myslím si, že v tuto chvíli ani tak nejde o hrob S. Grosse, protože ten se mi snaží už kopat dost lidí v poslední době, jen jeho majitel si stále do něj ne a ne lehnot, ale jde mi o to, abychom nepomáhali vykopat takový hrob pro sociální demokracii. Myslím, že proto ten nadhled a proto určitá velkorysost bude nutná v přístupu sociální demokracie. Nicméně, pokud KDU-ČSL z vlády odejde, tak ať. Já vám říkám, že v takovém případě neuteču a budu se snažit dál vykonávat svůj mandát, za který se cítím odpovědný vám i voličům v ČR. Protože mým cílem je porazit ODS v řádných volbách, ve volbách v řádném termínu a kdybychom skočili na pasti, které se v tuto chvíli na nás kladou, tak se obávám, že bychom si výrazně zhoršili šanci v tomto mimořádném rozhodujícím zápase obstát. Myslím si, že nám v tom nemůže zabránit nikdo jiný, než my sami, sociální demokraté.

Vedle toho nesmíme přátelé ztrácet se zřetele některé základní strategické cíle, které jsou před námi, jako před hlavní politickou stranou, která nese odpovědnost za budoucnost ČR a za její vývoj. Nesmíme ztrácet se zřetele obzor, ke kterému se snažíme jít a který se snažíme postupně modelovat. Proto pro nadcházející období je zapotřebí si dobře stanovit některé priority, které musí zahrnovat průřezově klíčové oblasti, které budou rozhodovat o budoucím prospěchu a budoucí prosperitě ČR a našich obyvatel. Jsem přesvědčen, že prvním takovým tématem je zaměstnanost. A přestože jsme v tuto chvíli s nezaměstnaností pod průměrem EU, přestože v posledních měsících přichází povzbudivá čísla a nezaměstnanost mírně klesá, tak nemůžeme být s touto situací i nadále spokojeni a musíme využít všeho k tomu, abychom se dokázali s tímto fenoménem dnešní doby poprat. A nesmíme také zapomínat na to, že naplnění práva na práci je jedním ze základních pilířů sociálně demokratické politiky. Máme řadu nástrojů, které musíme umět dobře využívat, ať už jde o využití růstu ekonomiky, o aktivní politiku zaměstnanosti, o rozumné zprůžnění trhu práce včetně podpory takových oblastí jako je bytová výstavba. Samozřejmě musíme pokračovat cestou zvyšování motivace práce, která je třeba i méně placená.

Druhou takovou oblastí, kterou musíme vnímat jako hlavní strategický směr, je oblast hospodářského růstu, který musí být spojen s tím, aby se zároveň zvyšovala i životní úroveň převážně většiny obyvatel ČR. A přestože máme hospodářský růst 2x vyšší než v EU, přestože jsme v tomto směru neúspěšnější ze všech nových členských zemí EU vzhledem k vyšší základně výpočtu HDP, tak se musíme snažit akcelarovat hospodářství, abychom ještě rychleji doháněli ty nejvyšší země EU. A opět k tomu máme řadu nástrojů, které musíme umět využít ve své práci jak ve vládě, v parlamentu, tak ale i na komunální nebo místní úrovni. Jde o takové politiky, které

se týkají daňových změn, investiční podpory, podpory podnikání, podpory drobného a středního podnikání zvláště a chtěl bych také zdůraznit, že stojím o rehabilitaci vztahů mezi sociálními demokracií a drobnými živnostníky, máme k dispozici takové nástroje jako je mzdová politika, využívání fondů EU a jako jsou rozsah a kvalita veřejných služeb. Tyto všechny nástroje máme šanci využít, abychom naše dohánění nejvyspělejších zemí ještě urychlili.

Poslední hlavní pilíř, o kterém bych chtěl hovořit, je otázka konkurenceschopnosti, a to nejen výrobků a služeb, ale také konkurenceschopnosti lidí a konkurenceschopnosti ČR jako takové. A chci zdůraznit, že existují ve světě dva základní modely, jak v té dnešní složité konkurenci obstát. První takový model se nazývá model cenové konkurence, kdy jsou poměrně nízké ceny, stejně tak jsou nízké mzdy, nízký kurz měny a nepřiměřeně nízké daně. V takovýchto modelech, pokud jsou vůbec úspěšné pro některé oblasti ekonomiky, pak dochází k tomu, že jsou bohaté firmy některé a jsou především bohatí jejich akcionáři. Ale zaměstnanci nato doplácí, doplácí na to stát, který není schopen poskytovat příslušný rozsah veřejných služeb a tím na to doplácí celý zbytek třeba i neekonomicky aktivní společnosti. Existuje druhý přístup, cesta kvalitní konkurenceschopnosti, využívá všech kvalitativních možností, který dnešní svět dává. Při této cestě se dosahuje zvyšování cen dokonalejším kvalitnějším a také inteligentnějším způsobem, jakým se uplatňují výrobky a výrobky jaké se vyrábějí a služby, které se poskytují a služby, které prorážejí na zahraniční trhy. Já jsem přesvědčen, že jsme povinni rozvíjet právě tuto druhou cestu, cestu kvalitativní konkurenceschopnosti ČR, protože při této cestě jsme schopni využít všechny kvalitativní a znalostní faktory růstu produktivity. A jsem přesvědčen, že právě naším obzorem je cesta ke kvalitativní konkurenceschopnosti ČR. Samozřejmě, že tato cesta nebude úplně rychlá, nemůže být ze dne na den, ale jsem přesvědčen, že toto je cesta do naší úspěšné, české budoucnosti.

Vážený přítel, většina občanů ČR si přeje pokračování demokratického směru, který jsme započali v roce 1989. Většina občanů si přeje, abychom všichni, jako celá společnost, prosperovali a většina občanů si přeje, aby byla společnost spravedlivější, včetně té sociální spravedlnosti. A je zapotřebí si také uvědomit, že většina občanů ČR stále odmítá pracíkovou alternativu vládnutí v ČR. A z tohoto důvodu vás všechny vyzývám, a také příznivce sociální demokracie, ať ty dnešní

nebo minulé, aby si uvědomili, že sociální demokracie je stále v tuto chvíli jediná demokratická levicová strana, která je schopna zabránit ODS v uskutečňování experimentů s občany ČR. A je naší povinností, abychom udělali maximum pro to, že v tomto zápase uspějeme. Vyberme si na tomto sjezdu cestu, kterou půjdeme, přijmeme odpovídající program, obnovme důvěru veřejnosti vůči sociálním demokratům a zvolme vedení, které v týmu bude schopno realizovat cestu, po které se rozhodneme jít.

Chtěl bych vás v tuto chvíli, vážení přátelé a vážení hosté, požádat o to, abychom věnovali maximum svého úsilí tomu, že až odsud budeme odcházet a rozjíždět se do svých domovů, budeme mít pocit dobře odvedené práce a budeme mít v sobě naději, že sociální demokracie je schopna v nadcházejícím období uhájit hodnoty, kvůli kterým sociálně demokratické hnutí vzniklo. A nejsme na to, vážení přátelé, sami, máme řadu přátel, máme řadu přátel v zahraničí, máme i mnoho přátel doma. A pokud jde o ty zahraniční, dovolte mi, abych v tuto chvíli udělal jednu odbočku a požádal vás o to, abychom jednomu takovému příteli vyhověli, protože má náročný program a bylo by dobré, aby nás mohl oslovit. Právě pro konfrontaci, před kterou česká sociální demokracie stojí, protože konfrontace, před kterou stojíme, to je konfrontace s programem ODS, je něco, co naši přátelé a spoluobčané v bývalém společeném státě zažívají v posledních měsících a letech ve Slovenské republice. A myslím si, že je velmi dobře pro nás a doufejme, že na Slovensku na to nebudou příliš dlouho doplácet, že máme možnost, aby se občané ČR na takovou konfrontaci podívali. A byl bych tedy rád, kdyby měl možnost ještě před začátkem diskuse vystoupit předseda Slovenské politické strany Směr, která nastoupila po svých určitých peripetiích a vývoji směr čistě sociálně demokratického moderního hnutí na Slovensku a aby nám mohl říci něco o svých zkušenostech z Modré šance na Slovensku. Myslím si, že to pro nás bude poučné a myslím si, že to také bude pro ČR varovné. Chtěl bych vás tedy požádat, aby ještě před začátkem rozpravy, mohl vystoupit můj přítel, kolega Fico, pozdravit nás, ale také nám a české veřejnosti něco o tomto slovenském experimentu, který by se měl uskutečňovat podle ODS i v České republice, říci.

Děkuji vám všem za pozornost, přeji vám všem hodně úspěchů a hodně sil. Děkuji.

Stanislav Gross

Diskusní příspěvek Miloše Zemana

Vážené přítelkyně, vážení přátelé,

děkuji za pozvání na sjezd, nechtěl jsem původně přijet, abych neovlivňoval vaše jednání nebo nebyl obviňován z tohoto ovlivňování, ale sjezd je nejvyšším orgánem strany, lze kritizovat jednotlivce, já je někdy, pokud mám pocit, že si to zaslouží, dokonce i urážím, ale v žádném případě nechci urazit sociální demokracii, protože jsem sociální demokrat a proto jsem tady. Pozvali jste mne patrně proto, abyste si vyslechli moje názory a přiznávám se, že když jsem sem jel, rozhodl jsem se, že na svoji letoru budu mluvit mimořádně smířlivě. A docela se zájmem jsem přibližně čtyři hodiny, protože jsem přijel asi ve dvě, poslouchal čtyřhodinový maraton diskusních příspěvků a než tedy přejdu ke smířlivé části svého vystoupení, kterou sám pokládám za důležitější, dovolte mi několik poznámek či reakcí právě na tyto diskusní příspěvky.

Dozvěděl jsem se tady obsáhlou kritiku programu nejsilnější opoziční strany Modrá šance. Dozvěděl jsem se tady obsáhlou kritiku našeho koaličního partnera KDU-ČSL včetně analýzy abstinenciho syndromu jejího předsedy. Dozvěděl jsem se, pro mne velmi překvapivou zprávu, že chceme vyhrát volby v roce 2006 a položil jsem sám sobě otázku, která strana nechce vyhrát volby. Ale bohužel jsem se dozvěděl například i to, že chceme pomoci Straně zelených do parlamentu, což je podle něhoho důkaz politického altruismu, já bych použil daleko razantnější a žalovatelné slovo, protože bychom byli patrně jedinou stranou v evropském prostoru, která by se dobrovolně vzdávala části svých voličů ve prospěch jiné strany. Nemám rád pokrytectví. A i když mi bylo v životě vyčítáno cokoliv, pokrytectví snad zatím mezi to nepatřilo. Nemám nic proti kritice prezidenta republiky. Jenom bych si přál, aby tuto kritiku nepronášeli ti, kdo ho zvolili. Nemám nic proti kritice koaličního partnera. Jenom bych si přál, aby tuto kritiku nepronášeli ti, kdo celou

dobu až do této chvíle obhajovali, podle mého názoru, chybný projekt koaliční vlády. A víte, že tento názor zastávám dlouhodobě a na rozdíl od jiných, nikoli až dnes. A tím jsem tedy alespoň částečně reagoval na některé diskusní příspěvky a dovoluji mi, abych přešel k tomu poslednímu, nebo jednomu z posledních příspěvků Hany Orgoníkové a tím zahájil onu smířlivou část svého vystoupení.

Hana Orgoníková mne vyzvala, abych pomohl politice sociální demokracie. A já se vás zeptám, a není to řečnická otázka, jaké politice? Víme my skutečně, jakou máme politiku? Před námi jsou dvě základní alternativy. Alternativa, která je personifikována úřadujícím místopředsedou a zejména některými jeho poradci, kteří mně už před sedmi lety navrhovali posun sociální demokracie do středu. Já jsem tuto alternativu odmítl mimo jiné právě proto, že bychom tím vyklidili prostor komunistické straně, která by získala téměř celý levicový elektorát a na druhé straně bychom skončili v politickém propadlišti podobně jako skončilo Občanské hnutí nebo Českomoravská unie středu a další středové strany. A pak je tady alternativa návratu sociální demokracie k levicovému programu, a to je podle mého názoru alternativa, která je velmi nebezpečná pro komunistickou stranu. Přátelé, přestaňte se podbízet konečně ODS, jak mnozí naši představitelé, bohužel, dělají. Přestaňte říkat, že budeme v podstatě postupovat obdobným způsobem, a tady už padla zmínka o většinovém volebním systému, a mohl bych uvádět další příklady jako ODS, pokud nás nechají ještě rok a čtvrt vládnout. Ta cesta by za to opravdu nestála. A já bych tady chtěl jasně říci, pokud se sociální demokracie na tomto sjezdu mezi těmito dvěma variantami rozhodne a pokud bude dělat opravdu levicovou důslednou politiku, a chtěl bych říci, že právě to je politika, která je nejvíce nebezpečná pro komunistickou stranu, pak ano, jsem plně připraven takové politice pomoci. Pokud se ovšem sociální demokracie rozhodne pro politiku, která je podle mého názoru slabošská a zbabělá, ani ryba ani rak, pro politiku takzvaně středovou, pak konstatuji, že tuto politiku jsem nepodporoval v minulosti, jednoho jejího protagonistu jsem vyhodil a nevidím důvod, proč bych na stará kolena měl tento názor měnit. Tolik úvodem a teď už pojďme k podstatě věci.

Přátelé, bohužel v těch diskusních příspěvcích toto dilema téměř nezaznělo. A přitom tyto alternativy jsou reálné. Nenamlouvejte si, že ODS zastrašíme kritikou jejího programu. Nemůžeme říkat, volte nás, ODS bude ještě horší! To je málo. Musíme umět říci, v čem my budeme konkrétně lepší. A aniž bych se pouštěl do patetické diskuse o zradě nebo o opuštění volebního programu, chtěl bych vám říci, na základě přemýšlení na krásné Vysočině, k čemu jsem dospěl a sami posuďte, jestli to má hlavu a patu.

Dospěl jsem k názoru, že v každé politické straně, a to zejména v jejím funkcionářském aktivu, jsou dva typy lidí. Jední, kteří žijí pro tuto stranu a druzí, kteří žijí z této strany. A to samozřejmě platí i pro sociální demokracii. A pojďme přemýšlet o lidech, kteří žijí pro stranu. Ti pro ni žijí proto, aby realizovali její program a jsou zábranou odstoupení od tohoto programu. A přemýšlejme o lidech, kteří žijí z dané politické strany, těm může být program ukradený. Těm jde o to, aby dosáhli určitých funkcí a nebo aby si tyto funkce a další prebendy udrželi. Já jsem v době svého předsednictví říkal tomuto typu lidí se zdvořilostí sobě vlastní „vyžírkové“. A myslím si, že v každé politické straně najdeme takové vyžírky, takové kariéristy. Ale uvědomte si přátelé, že dnes, v situaci, kdy důvěra ve vládu klesla na 20 % a 80 % občanů vládě nedůvěřuje, nám příliš nepomůže říkat si, tady mezi sebou, jak jsme dobří a že jsme vlastně úspěšní, jenom veřejnost nám nerozumí, ale jestliže nám veřejnost nerozumí, nejsme úspěšní, protože politická

strana, která nedokáže oslovit veřejnost, je neúspěšná. Přátelé, skončeme konečně s tím alibismem. Přestaňte fňukat a říkat si, jak jsou na nás zlá média a vedou proti nám štvavé kampaně a jak se nás konkurenční politické strany snaží zničit. Za osm let mého předsednictví média proti sociální demokracii a samozřejmě i proti mně osobně vedla neustále kampaně a vy znáte můj laskavý vztah k novinářům, ale přesto jsem nikdy netvrdil, že kvůli této kampani je sociální demokracie stále slabší a slabší. Naopak tehdy byla stále silnější a silnější. Položme si otázku: co jiného dělají naše konkurenční strany, a to po celou dobu, než že se nás snaží zničit. Od toho jsou konkurenční strany. A jestliže my budeme hledat příčiny našich neúspěchů, a to tady zaznělo a děkuji za to, ne v sobě, ale v druhých, tak ty volby v roce 2006 nikdy nevyhrájeme a skončíme jako uplakánci, kteří si za rok a čtvrt pět budou stěžovat na to, že volby nám prohráli novináři a Kalousek a Grebeníček a Topolánek a nenajdeme tu povtovou odvahu říci si, že jsme si je prohráli sami. Mimo jiné i proto, že jsme se nechali vydírat našimi koaličními přáteli. A já bych si velmi přál, aby se o osudu sociální demokracie konečně opět rozhodovalo v Lidovém domě a ne ve Sněmovní ulici, ne ve třídě Politických vězňů, ne v paláci Charitas a já teď nevím, kde má „unie slabomyslných“ svůj hlavní stan, ale v každém případě ani tam ani tam rozhodně ne. Co tedy navrhuji?

Navrhl jsem vám jakousi politickou závěť, která obsahuje 13 bodů a nebojte se, nebudu vás nudit jejich podstatným výčtem, protože máme málo času a všichni se už těšíme na večeri. Ale chtěl bych přesto, alespoň některé z těch 13 bodů zmínit. Společným jmenovatelem je to, že bychom se měli zbavit alespoň části „vyžírků“ a netrpím iluzemi, že je dokážeme eliminovat totálně. Opakuji vyžírky, nikoliv názorových oponentů. Vyžírka nemá žádný názor kromě toho, že chce mít funkci, to samozřejmě je názor svého druhu. A že bychom měli současně otevřít větší prostor úspěšným nikoliv pro sebe, ale pro svoji politickou stranu. Jak toho dosáhnout? Skutečné osobnosti se k politické angažovanosti musí přemlouvat. Neosobnosti se o funkci ucházejí plnými hrstmi a je jim celkem jedno, jaká funkce to je, hlavně, když nějaká je. To znamená, že bychom měli zabránit, a o tom mluví i Stanislav Gross ve své zprávě statutárního místopředsedy, tomu „jánabráchismu“, to znamená, že se někdo dohodne, když mně zvolíš Frantu, já ti zvolím Václava. A jak Franta tak Václav nejsou přitažliví pro voliče, nikdo je nezná, ale protože nikomu nevádí, tak jsou zvoleni do funkcí a mohou tam napáchat více škody než užítku.

Navrhuji vám tedy to, aby za prvé všichni členové strany, mezi nimiž a funkcionářským aktivem byl vykopán hluboký příkop, měli možnost sestavovat v přímých primárních volbách kandidátky nejenom do komunálních, ale i do krajských a parlamentních voleb. Není nás tolik a náš počet dále klesá. Je nás dosud asi 16 tisíc. DOSUD. A myslím si, že právě tím zabráníme manipulativním praktikám těch, komu - nikomu - já, ale já s tím výrazem souhlasím, nikoli já, někdo říká neprostupná stranická oligarchie. A já v této oligarchii vidím až příliš mnoho potácejících se trosek, které bezmocně bloudí bludištěm problémů, jež neumí řešit, a z nichž některé samy vyvolaly. A s tímto seznamem lidí bohužel nemůžeme vyhrát ani volby v roce 2006 ani volby v roce 2010. My musíme, přátelé, opečovávat naše starosty a v budoucnosti, jak doufám, i naše regionální představitele, to znamená budoucí hejtmany. A my se jich musíme naučit vážit a vyzdvihovat je a přemlouvat je, aby šli do čelních funkcí. Současně navrhuji, aby předseda strany, a tím myslím samozřejmě příštího předsedu, nikoli toho, koho zvolíte na tomto sjezdu, byl zvolen všemi členy sociální demokracie. A právě proto vám oznamuji, že odmítnu těch, jak jsem slyšel, asi 30 nominací na předsedu strany právě pro

to, že bych byl sám proti sobě, když vám toto navrhuji a na tomto sjezdu bych přitom kandidoval. Nelze kázat vodu a pít víno. Za třetí navrhuji vnitrostranické referendum. Jestliže alespoň třetina Ústředního výkonného výboru dojde k názoru, že je zapotřebí ho vypsát s tím, aby toto referendum bylo povinné respektováno stranickými orgány. Opět tedy obrácení se k vůli členů, těch nosičů vody, o nichž tady zaznělo, že jsou některým, nikoliv všem funkcionářům, dobří jenom ve volební kampani. A potom navrhuji něco, co je velmi nepopulární, ale co jsem navrhoval již v roce 1996 Ústřednímu výkonnému výboru, a ten to tehdy přijal usnesením, které ovšem mělo jenom formu doporučení. Navrhuji vám, aby předsedou okresní organizace se stával předseda nejúspěšnější místní organizace a předseda krajské organizace předseda nejúspěšnější okresní organizace. V těch stanovách je podrobně definováno sedm kritérií, podle nichž lze úspěšnost zhodnotit a nechci vás zdržovat podrobnostmi. To je tedy můj politický „kšaft“, něco, co mnoha lidem nebude příjemné, protože samozřejmě nejúspěšnější organizace je jenom jedna a všichni ostatní se budou cítit odstrčeni od válu. Ale přátelé, my nemůžeme do svého čela vybírat lidi, kteří jsou jenom důvěryhodní pro členy naší strany, ale také pro voliče, což je 99 % nestraníků nebo členů jiných stran.

Závěrem bych doporučoval tomuto sjezdu, aby zvážil při volbách, a víte, že jsem prosadil do stanov, aby každá personální volba byla tajná, důsledně tajná, zabránění různým manipulativním praktikám. Co mne k tomu vede? Dvě věci. Za prvé zkušenost, byť přenesená, s nedávným zasedáním ÚVV, vím, že v organizačním řádu kdysi bylo, že materiály pro toto jednání mají být rozeslány tři týdny předem, aby si je lidé mohli promyslet a prostudovat, kdy velmi důležitý dokument zvaný „Akční program“ byl rozdána ten den dopoledne a odpoledne už se schvaloval. Nelíbí se mi to a pokládám to za příznak manipulace. Ale neodsuzuji jenom ty, kdo takto manipulovali. Odsu-

zuji i ty, kdo s sebou nechali manipulovat. A druhý a poslední případ byl návrh mého přítele W. Komárka, nechtě se sejdou předsedové čtrnácti krajů a dohodnou se.

Milí přátelé, tady pomalu začíná platit princip, podle něhož by vlastně žádný příští stranický sjezd nebyl nutný, protože by stačilo, aby místo 600 delegátů tady bylo 14 delegátů, tj. 14 předsedů krajských organizací. Záleží jenom na vás, zda budete ukazovat své hlasovací lístky nebo zda půjdete za plentu. Záleží jenom na vás, zda při projednávání stanov oné ústavy strany zvolíte takový mechanismus, který umožní zbavit se některých kariéristů a naopak posune do čela schopné. Protože je-li stranická organizace vedena, mírně řečeno, lidmi méně schopnými, pak tím ztrácí strana jako celek a dostává se do situace, kterou Rudolf Bechyně nazval „suchý chléb opozice“. Takže ani kariériste nemají na růžích ustláno. Protože právě díky jejich kariérismu nakonec strana žádné prebendy k rozdělování mít nebude.

A poslední věta, milí přátelé, zcela závěrem. Snažte se, a já se vás po smutných zkušenostech s Vladimírem Špidlou, už vůbec, protože sebekriticky přiznávám svoji chybu, neodvažuji vyzvat ke zvolení toho či onoho kandidáta. Snažte se zvolit člověka, který bude důvěryhodný jak pro sociální demokracii, tak pro občany České republiky. A snažte se nenechat sebou manipulovat, neukazovat svým nadřízeným volební lístky, jak jste je pečlivě podle regionálních direktiv zaškrtili, protože tím sami sebe odsuzujete k submisivitě, k oddanosti a nemůžete nadávat na nikoho jiného než na sebe.

Přátelé, snažte se být a chovat se jako svobodní lidé, protože pouze tehdy, budete-li svobodní, budete i sociální demokraté. Děkuji vám za pozornost.

Miloš Zeman

Usnesení XXXII. Sjezdu

XXXII. sjezd ČSSD:

1. schvaluje jednací řád XXXII. sjezdu ČSSD ve znění přijaté připomínky,
2. schvaluje program jednání XXXII. sjezdu ČSSD ve znění přijatých připomínek
3. schvaluje pracovní předsednictvo ve složení: statutární místopředseda St. Gross, čestný předseda S. Klaban, předseda KVV ČSSD Jihomoravského kraje V. Božek, místopředseda pro řízení M. Starec, místopředsedové Z. Škromach, M. Tesařík, předseda ÚKK V. Buriánek, předseda PK ČSSD M. Kraus, předseda PS PČR L. Zaorálek, předseda SK ČSSD J. Rakušan, místopředsedkyně SDŽ A. Čurdová, předseda MSD J. Hamáček, předsedkyně KS K. Kořínková, předseda ČMKOS M. Štěch, eurokomisař VI. Špidla, předseda mandátové komise L. Skopal, předseda volební komise K. Březina, předseda návrhové komise P. Horký, předseda komise pro Stanovy P. Ibl,
4. volí mandátovou komisi ve složení: předseda – L. Skopal, tajemník – M. Plívová, členové – Zd. Dopitová, J. Kouba, O. Vícha, P. Pecová, M. Vlková, D. Mocová, L. Vymětal, V. Mleziva, J. Morávek, V. Poruba, R. Kozák, R. Kleslová,
5. volí volební komisi ve složení: předseda – K. Březina, tajemník – Z. Ryšavý, členové – L. Košík, J. Novák, J. Cihlár, M. Novotný, A. Hanzalík, Z. Bratterová, R. Boška, VI. Folprecht, M. Kašpar, M. Odlevák, J. Nekvapil, R. Novotný, M. Míšek, M. Zrzavecký, L. Kaucký, J. Marhoul, L. Joukl,
6. volí návrhovou komisi ve složení: předseda – P. Horký, tajemník – Zd. Váša, členové – J. Kuča, M. Vízdal, H. Orgoníková, J. Kozlovský, VI. Černý, K. Plavec, K. Machovec, V. Veselý, J. Štrof, M. Melčák, P. Koukal, I. Ohlídal, P. Palouš, V. Grünner,
7. volí komisi pro stanovy ve složení: předseda – P. Ibl, tajemník – I. Kapounová, členové – J. Babnič, J. Bezdíček, Zd. Grassinger, J. Schling, M. Starec, V. Votava, A. Vymětalová, Fr. Králík, H. Kvapilová, H. Orgoníková, D. Prokeš, A. Sedá, R. Suchánek, E. Šmejkalová, K. Simický, M. Pavelka, O. Veselý, M. Jansta, Z. Brzobohatá, V. Dašek, Z. Fryc, M. Šír, P. Husák, J. Metepec
8. volí ověřovatele zápisu ve složení: J. Drexlerová, A. Gajdůšková, K. Kořínková,
9. schvaluje řídicí jednání XXXII. sjezdu ČSSD – 25.3.05 – M. Starec, 26.3.05 – M. Tesařík, Zd. Škromach, M. Kraus, 27.3.05 – B. Sobotka, P. Buzková,
10. schvaluje termín pro podávání návrhů změn Stanov ČSSD a to ukončení prvního dne sjezdového jednání,
11. žádá oprávněné subjekty, které mají právo podávat návrhy na změny Stanov ČSSD, aby sdělily předsedovi komise pro stanovy jména oprávněných zástupců pro podávání návrhů změn Stanov ČSSD,
12. schvaluje zprávu mandátové komise z prvního dne sjezdu, kdy z celkového počtu 576 delegátů sjezdu s rozhodujícím hlasem ve

- 14.43 hod je přítomno 536 delegátů, tj. 93,06 %,
13. schvaluje Zprávu statutárního místopředsedy,
14. schvaluje, že návrhy rezolucí XXXII. sjezdu ČSSD se předkládají pracovnímu předsednictvu sjezdu do 12.00 hod. druhého dne sjezdového jednání,
15. schvaluje, že návrhy rezolucí a další písemné materiály budou účastníkům XXXII. sjezdu ČSSD předkládány pouze po projednání v pracovním předsednictvu,
16. schvaluje změnu programu druhého dne sjezdového jednání,
17. bere na vědomí zprávu z mandátové komise z druhého dne jednání sjezdu v 10.20 hod., kdy z celkového počtu 576 delegátů sjezdu s rozhodujícím hlasem je přítomno 525 delegátů, tj. 91,15 %,
18. schvaluje volební řád XXXII. sjezdu ČSSD – I. část,
19. volí Stanislava Grosse předsedou ČSSD (viz volební protokol),
20. schvaluje Zprávu předsedy Ústřední kontrolní komise ČSSD,
21. schvaluje Zprávu místopředsedy pro řízení ČSSD,
22. ukládá místopředsedovi pro odborné zázemí, místopředsedovi pro řízení ČSSD a odborné historické komisi:
- I. Vytypovat nové, stavebně vhodné prostory pro potřeby ústředního archivu strany s fondovou kapacitou cca 1bkm; počítat nejen s badatelnou, ale i s prostory pro pořádání písemností převzatých ze spisoven (registratur);
- T: 15. 6. 2005
- II. Poslat podání archivnímu odboru MV (Národnímu ústřednímu archivu) obsahující žádost o udělení statutu soukromého archivu,
- T: 15. 6. 2005
- III. Dodržením lhůt plynoucích z archivního zákona č. 499/04 Sb. ze 30. června 2004 a navazujících předpisů splnit další nároky spojené se získáním statutu soukromého archivu,
- IV. Z rozpočtu strany vyčlenit každoročně přiměřenou částku na nákup pozůstalostí osobností spojených s činností klasické i současné ČSSD i na odkup historické sociálně demokratické literatury v antikvariátech nebo od soukromých osob;
- V. Část těchto prostor vyčlenit pro ústřední knihovnu včetně přiměřené částky pro nezbytné doplňování knihovního fondu;
- VI. odborně soustavně sledovat vývoj stavu a potřeb ústředního archivu a ústřední knihovny,
23. ukládá P ČSSD sledovat a v šestiměsíčních intervalech se na jednání zabývat aktuálním stavem a potřebami ústředního archivu a ústřední knihovny,
24. schvaluje Zprávu o hospodaření ČSSD,
25. ukládá místopředsedovi pro řízení, aby zabezpečil účetní program pro organizační složky ČSSD, který bude mít návaznost na veškerou hospodářskou a finanční činnost organizačních složek strany a bude moci být lépe využit pro potřeby vedení centrálního účetnictví,
26. ukládá místopředsedovi pro řízení, aby zabezpečil pravidelné aktuální zaslání propagačních materiálů místním organizacím, případně i letákových zásilek, které by zřetelně a jasně propagovaly směry, cíle a úspěchy naší politiky na veřejnosti,
27. schvaluje Zprávu místopředsedy ČSSD pověřeného komunikací s organizacemi vně strany pro odborné zázemí,
28. schvaluje Zprávu místopředsedy pověřeného komunikací s organizacemi vně strany a pro odborné zázemí,
29. schvaluje Zprávu o zahraniční politice ČSSD,
30. schvaluje Zprávu předsedy Poslaneckého klubu ČSSD,
31. žádá předsedu vlády ČR, ministry zastupující ve vládě ČSSD a poslance, aby podnikli veškeré kroky směřující k zabránění konání předčasných voleb,
32. žádá předsedu vlády ČR a všechny ministry zastupující ve vládě ČSSD a poslance, aby v případě rozpadu stávající vládní koalice pokračovali v plnění volebního programu ČSSD prostřednictvím menšinové vlády a to až do termínu řádných voleb,
33. schvaluje Zprávu předsedy Senátského klubu ČSSD,
34. schvaluje Zprávu vedoucího delegace ČSSD v Evropském parlamentu,
35. volí Viléma Buriánka předsedou Ústřední kontrolní komise (viz volební protokol),
36. schvaluje volební řád XXXII. sjezdu ČSSD – II. část,
37. volí Bohuslava Sobotku statutárním místopředsedou ČSSD (viz volební protokol),
38. volí Martina Starce místopředsedou pro řízení ČSSD, (viz volební protokol),
39. volí Františka Adámka, Františka Duba a Jaroslava Kalu místopředsedy Ústřední kontrolní komise (viz volební protokol),
40. volí Jiřího Paroubka a Petra Víchu místopředsedy ČSSD (viz volební protokol),
41. volí Jana Singra místopředsedou Ústřední kontrolní komise,
42. volí Janu Vaňhovou místopředsedkyní ČSSD (viz volební protokol),
43. bere na vědomí zprávu mandátové komise ze třetího dne jednání v 10.26 hod., kdy z celkového počtu 576 delegátů s hlasem rozhodujícím je přítomno 402 hlasů, tj. 69,79 %,
44. potvrzuje seznam členů a náhradníků ÚVV ČSSD zvolených na okresních a krajských konferencích (viz příloha č. 1),
45. schvaluje členy a náhradníky ÚKK ČSSD zvolené na krajských konferencích (viz příloha č. 2)
46. ukládá zvolenému vedení strany předkládat ÚVV a sjezdu hodnocení práce a činnosti jednotlivých členů vedení, poslanců a senátorů, rozhodovat kolektivně včetně sjednocení výstupů k jednotlivým otázkám na základě pověření kolektivního vedení,
47. ukládá celému vedení strany učinit všechny kroky vedoucí k úspěchu v následujících parlamentních volbách. V případě volebního neúspěchu, tj. získání méně než 30 % hlasů voličů v příštích volbách do PSP ČR vyvodit důsledky, čímž se myslí svolání mimořádného sjezdu ČSSD a rezignace celého vedení ČSSD (předseda, místopředsedové), za předpokladu, že nikdo z představitelů ČSSD nebude veřejně kritizovat a zpochybňovat rozhodnutí orgánů ČSSD a stávající vlády,
48. ukládá členům ČSSD ve vládě a zastupitelstvech krajů prosazovat, aby vláda ČR každoročně předložila přehled podpory strukturálně postiženým regionům (severozápadní Čechy, severní Morava a Slezsko) poskytnuté nad standardní rozpočtová opatření tak, aby přehled těchto podpor členěných dle rezortů (ministerstev) a navazujících na Státní závěrečný účet, mohl být projednán v zastupitelstvech dotčených krajů,
49. vzhledem k časové náročnosti projednávání Stanov ČSSD a množství podaných návrhů na změny stanov, odkládá XXXII. sjezd ČSSD projednávání Stanov ČSSD na XXXIII. sjezd ČSSD,

50. ukládá ÚVV ČSSD, aby zpracoval návrhy změn stanov předložené Komisí pro stanovy a delegáty XXXII. sjezdu ČSSD do novely Stanov ČSSD a tuto předložil k projednání rozšířenému zasedání ÚVV ČSSD,
51. schvaluje Základní (dlouhodobý) program jako otevřený dokument,
52. ukládá OVV ČSSD uspořádat okresní programová shromáždění k diskusi na Základním programem
T: 30.6.2005
53. ukládá KVV ČSSD uspořádat krajské programové konference k diskusi nad Základním programem a sumarizaci připomínek, vzešlých z jednání okresních programových shromáždění,
T: 31.10.2005
54. ukládá ÚVV ČSSD zahrnout do jednání IV. programové konference i shrnutí připomínek k Základnímu programu vzešlých z jednání krajských programových konferencí,
T: 4. 1. 2006
55. ukládá místopředsedovi pro odborné zázemí uložit a rozpracovat v programové radě způsob poskytování odborné pomoci a dalších služeb při organizování okresních programových shromáždění a krajských programových konferencí,
T. 3. 5. 2005
56. ukládá P ČSSD na každém jednání soustavně sledovat a vyhodnocovat plnění tohoto sjezdového usnesení,
57. přijímá hodnoty a cíle sociální demokracie formulované v kapitole 1 Základního programu jako principiální základ české sociální demokracie,
58. žádá vedení ČSSD, aby v následujícím období podpořilo jenom takovou politickou linii, která umožní pokračování nutných strukturálních reforem ČR. Rovněž žádá vedení ČSSD, aby i nadále prosazovalo co největší sociální citlivost v postupu reforem,
59. schvaluje rezoluce XXXII. sjezdu ČSSD:
- Rezoluce k problematice sociálního státu
 - Česká republika v Evropské unii
 - Rezoluce ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu
 - Rezoluce k rodinné politice
 - Sociální stát a ženy

Rezoluce k problematice sociálního státu

- Sociální stát je výsledkem emancipačních a demokratizačních snah mnoha generací – úsilí o osvobození lidského jedince i společenství od nejrůznějších forem útlaku a nespravedlnosti, úsilí o uvolnění a uplatnění lidských tvořivých sil. Tak je chápán i ve všech platných programových dokumentech ČSSD a Evropské sociálně demokratické strany.
- Sociální stát se nezastupitelným způsobem podílí na posilování produktivních sil ekonomiky, na kultivaci a uplatnění lidského potenciálu. Vklady do něj proto chápeme především jako produktivní investici, nikoliv jako neproduktivní konečnou spotřebu. Sociální stát má ovšem i funkce sociálně ochranné, zejména ve stáří a v nemoci.
- Globalizace ekonomiky omezuje operační prostor národních států. Přesto politické reprezentace jednotlivých zemí disponují stále mnoha prostředky pro aktivní vyrovnávání se s tímto tlakem. Musejí je však chtít a umět používat. Tím ovšem rostou nároky na koncepční veřejnou politiku a kvalitní veřejnou správu.
- Lisabonská strategie Evropské unie vychází z předpokladu vzájemné souvztažnosti a podmíněnosti pěti hlavních priorit: zvýšení konkurenceschopnosti ekonomiky, podpory společnosti vědění, dosažení lepší a vyšší zaměstnanosti, podpory sociální soudržnosti a uplatňování principu udržitelnosti rozvoje. Významným nástrojem její realizace v upevňování sociální soudržnosti je evropský model sociálního státu.
- Český sociální stát patří se svými necelými 22 % hrubého domácího produktu určenými na sociální a zdravotní služby v evropském kontextu k těm spíše liberálně orientovaným a méně štedrým. To způsobuje, že některé oblasti těchto služeb – například péče o rodiny s dětmi, o chronicky nemocné, o seniory – jsou chronicky podfinancovávány a kapacitně ani kvalitou poskytovaných služeb neodpovídají potřebám. Totéž platí o dosud nedostatečné podpoře vzdělávání, které je přímým vkladem rozvoje jedince i společnosti.
- Zaměstnanost je oblastí největšího vzájemného pozitivního posilování cílů sociální soudržnosti a ekonomické konkurenceschopnosti. Sociální stát zde může přispět velkorysejší a efektivnější, na dispozici jedince orientovanou a cílenou aktivní politikou zaměstnanosti, sladčováním podmínek zaměstnání a péče o rodinu, odstraňováním všech prvků diskriminace na trhu práce, posilováním těch prvků sociální ochrany, které motivují uchazeče přijmout zaměstnání.
- Český sociální stát má sklon k setrvačnosti, často poskytuje paušálně definované služby nízké kvality, jen pomalu a obtížně se adaptuje na měnící se potřeby a podmínky. Jeho budoucnost tkví ve výrazném rozšíření prostoru pro účast občanů na rozhodování o něm a ve zvyšování podílu neziskových organizací na jeho fungování, v rozšiřování prostoru pro individuální volbu, ve zvýšení osobní motivace příjemců služeb na kontrole jejich kvality.
- Česká strana sociálně demokratická se při hledání nové podoby sociálního státu odpovídající měnícím se poměrům může opřít o širokou podporu občanů České republiky, myšlenku a praxi zachování a dalšího rozvíjení obecně dostupných sociálních a zdravotních služeb garantovaných Ústavou a státem. Pokud se od této myšlenky a praxe vzdálí, nebude mít v budoucnu naději na politický úspěch. Sjezd proto ukládá novému vedení ČSSD, aby se ve své praktické činnosti důsledně a cílevědomě orientovalo na realizaci principů a přístupů obsažených v této rezoluci.